

Sayın Meclis Başkanım, Değerli Divan, Meclisimizin Kıymetli Üyeleri, Basınımızın Güzide Temsilcileri;

Hepinizi şahsım ve Yönetim Kurulumuz adına saygıyla selamlıyorum.

Konuşmamın başında, Odamız Meclis Üyesi olan sanayici yol arkadaşlarımızı yeni görevlerinden dolayı tebrik etmek istiyorum.

Bildiğiniz üzere, Meclis Üyemiz Sayın Özgür Bayraktar, Milliyetçi Hareket Partisi Araştırma ve Strateji Geliştirmeden Sorumlu Genel Başkan Yardımcılığı görevine atanmıştır. Kendisiyle uzun yıllar Odamızda birlikte görev yaptık, Yönetim Kurulunda birlikte çalıştık, sanayimizin gelişimi ve ülkemizin kalkınma hedefleri doğrultusunda aynı vizyonu paylaştık. Sayın Bayraktar'ın tecrübesi ve birikimiyle yeni görevinde de ülkemize önemli katkılar sunacağına inanıyor, kendisini gönülden tebrik ediyorum.

Yine Meclis Üyemiz Sayın Osman Baştaş, geçen hafta gerçekleştirilen İklimlendirme Sanayi İhracatçıları Birliği Olağan Genel Kurulu'nda Yönetim Kurulu Başkanlığı'na seçilmiştir. Sayın Baştaş'ı ve Yönetim Kurulu'nda yer alan Meclis Üyelerimizi tebrik ediyor, başarılar diliyorum. Bu görevde, ülkemiz ihracatına değerli katkılar sağlayacaklarına inanıyorum.

Değerli Meclis Üyelerimiz,

Geçtiğimiz hafta büyük bir coşkuyla kutladığımız 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nın anlamına bir kez daha vurgu yapmak istiyorum. Ulu Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün çocuklarımıza armağan ettiği bu bayram, demokratik cumhuriyetin kuruluş iradesinin simgesidir. Savaşların ve belirsizliklerin coğrafyamızı kuşattığı bu dönemde 23 Nisan bize demokrasinin ve milli iradenin ne kadar kıymetli bir kazanım olduğunu yeniden hatırlatmaktadır. Bu değerler, sanayimizin ve üretim gücümüzün üzerinde yükseldiği en sağlam temeldir.

Biz sanayicilerin gündemi bugün sadece üretim yapmak değildir. Üretimi rekabetçi maliyetlerle sürdürebilmek, finansmana erişebilmek, nitelikli iş gücünü bulabilmek ve önümüzü görebilmektir. Fabrikalarımızda üretim zor koşullarda da olsa devam ediyor; ama şartlar her geçen gün daha da ağırlaşıyor. Bu gerçekliği daha iyi anlamak için önce içinden geçtiğimiz küresel tabloya bakmak gerekir.

Küresel ekonomi artık kalıcı bir türbülans içinde yol alıyor.

Nitekim IMF'nin Nisan 2026 Dünya Ekonomik Görünüm Raporu'nun başlığı bunu net biçimde ortaya koyuyor: Savaşın Gölgesinde Küresel Ekonomi.

Rapor, küresel büyümenin 2025 yılına göre 0,1 puan azalarak 2026'da yüzde 3,1'e gerileyeceğini, yüzde 4,1 olan küresel enflasyonun ise petrol fiyatlarındaki hızlı yükselişin de etkisiyle yüzde 4,4'e yükseleceğini öngörüyor. Dünya Ekonomik Forumu'nun 2026 Küresel Riskler Raporu ise dünyayı iş birliğinin azaldığı, jeopolitik ve ekonomik rekabetin üst düzeye çıktığı bir rekabet çağı olarak tanımlıyor. Yani jeoekonomik çatışmayı kısa vadede en ağır risklerden biri olarak öne çıkarıyor. Bu çağda kazanan, sadece üreten ülkeler değil; tedarik güvenliğini kuran, hızla uyum sağlayan, yeteneği mükness gibi çeken ve teknolojiyi üreten ülkeler olacaktır.

Böyle bir dünyada şoklarla birlikte yaşamayı, belirsizliği yönetmeyi, dayanıklılığı artırmayı ve stratejik konumumuzu avantaja çevirmeyi öğrenmek zorundayız. Çünkü oyunun kuralı değişmiştir.

Ülkemiz açısından bu dönem yalnızca risk yaratmıyor; aynı zamanda önemli fırsat pencereleri de açıyor. Çünkü bölgesel çatışmaların yoğunlaştığı coğrafyalarda sermaye güvenli liman arayışına girer, tedarik zincirleri yeniden kurulur, yatırım akımları yön değiştirir. Türkiye; coğrafi konumu, güçlü üretim altyapısı, geniş pazar erişimi ve yetişmiş insan kaynağıyla bu yeni dönemde öne çıkabilecek ülkelerden biridir.

Bu potansiyelimizin kalıcı avantaja dönüşebilmesi; yapısal reformların hızla hayata geçirilmesi, uluslararası alandaki etkinliğimiz, görünürlüğümüz ve diplomatik gücümüzle de doğrudan ilişkilidir.

Bugün Türkiye, diplomasi sahnesinde de daha etkin ve oyun kurucu bir rol üstlenmektedir. Nitekim geçtiğimiz hafta düzenlenen 5. Antalya Diplomasi Forumu, bunun somut bir göstergesidir. Forum'un bu yılki teması, "Yarını tasarlamak ve belirsizliklerle baş etmek" üzerine kurgulanmıştır. Bu tema, tam da bugün bu kürsüden dile getirdiğimiz sanayi gündemiyle aynı zemine oturmaktadır.

Çünkü artık dünyada yalnızca üretim gücü değil, diplomasi gücü de ticaretin yönünü belirlemektedir. Diplomasi sahnesinde güçlü olan ülkeler, küresel ticaretin kurallarını yazabilmekte ve akışını yönlendirebilmektedir.

Antalya Diploması Forumu'nun yıldan yıla güçlenerek dünya gündemine taşınmasına öncülük eden Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan başta olmak üzere, Dışişleri Bakanımız Sayın Hakan Fidan'a ve değerli diplomatlarımıza sanayicilerimiz adına şükranlarımızı sunuyorum.

Güçlü bir sanayi, güçlü bir dış politikayı besler; güçlü bir dış politika da sanayicinin küresel pazarlarda elini kuvvetlendirir.

Bildiğiniz gibi sermaye, güvenini ispat etmiş coğrafyalara yönelir. Türkiye bugün, bölgesinde bu güveni en kurumsal biçimde sağlayan ülkedir. Güçlü üretim altyapımız, sanayi birikimimiz ve yetişmiş insan kaynağımız; ülkemizi en cazip yatırım alanı haline getirmektedir.

Ankara'mız ise; üretim, bilgi ve teknolojinin iç içe örüldüğü stratejik bir şehir olarak öne çıkmaktadır. Güçlü organize sanayi bölgelerimiz ve teknoparklarımız, köklü üniversitelerimiz ve araştırma altyapılarımız etkin bir ekosistem oluşturmaktadır. Savunma sanayiinden bilişime, ileri makine teknolojilerinden sağlık teknolojilerine kadar yüksek katma değerli Ar-Ge ve ürün geliştirme kapasitesi Ankara'da yoğunlaşmaktadır. Esenboğa'nın giderek genişleyen uçuş ağıyla birlikte, potansiyelimiz harekete geçmiştir. Bütün bunlar bir araya geldiğinde Ankara'mız; yalnızca ülkemizin değil, Avrasya'nın en güvenilir yatırım merkezlerinden biridir.

Uluslararası yatırımcıya çağrımız nettir:

Riskin en yoğun olduğu coğrafyada, güvenin en yüksek olduğu ülke Türkiye'dir; Türkiye'de de bu güvenin kalbi Ankara'dır.

Ancak ne fırsatlar ne de potansiyel kendiliğinden gerçeğe dönüşmez; güçlü bir hazırlık şarttır. Üretim ortamını iyileştiren, yatırımcı güvenini artıran, finansmana erişimi kolaylaştıran, lojistik altyapısını güçlendiren ve sanayiyi yeni dönemin rekabet şartlarına hazırlayan bütüncül bir yaklaşıma ihtiyaç vardır.

Kıymetli yol arkadaşlarım;

Peki bugün geldiğimiz noktada makroekonomik görünüm ve sanayimizin durumu bize ne söylüyor?

Ortada çok açık bir gerçek var:

Maalesef biz sanayiciler nefes almakta zorlanıyoruz.

Haziran 2023'te yıllık enflasyon yüzde 38,21 düzeyindeydi; Mart 2026 itibarıyla yüzde 30,87'ye geriledi. Yalnızca 7,3 puanlık bir düşüş sağlandı. Aynı dönemde reel sektör üzerindeki baskı hafiflemedi, tersine birçok alanda daha da sert hissedilmeye başlandı.

Göstergeler bu gerçeği açıkça söylüyor.

Sanayi üretimine bakıyoruz, ivme zayıf.

İmalat Satın Alma Yöneticileri Endeksi'ne bakıyoruz, eşik değerinin altında.

Kapasite kullanım oranına bakıyoruz, arzu edilen seviyenin gerisinde.

Reel kesim güven endeksine bakıyoruz, hâlâ temkinli.

Hangi gösteregeye baksak aynı cevap geliyor: Bazı makroekonomik göstergelerde toparlanma görülürken, üretim tarafı henüz nefes alabilmiş değildir.

Daha da önemlisi, bu süreç reel sektörün omuzlarına taşıyabileceğinden çok daha ağır bir yük bindirmiştir.

Unutmayalım:

Sanayi ekonominin akciğeridir. Sanayinin nefesi kesilirse yatırım iştahı düşer, üretim yavaşlar, büyümenin temeli zayıflar.

Bizim gibi petrolü, doğalgazı, enerji kaynakları sınırlı bir ülkenin kalkınmak için üretim yapmaktan başka çaresi yoktur. Biz üretimle büyümeyi başarmış bir ülkeyiz. Bundan sonra da aynı kararlılıkla üretmek zorundayız.

Sanayi açısından bakıldığında mesele yalnızca enflasyonun düşmesi değildir; enflasyonun hangi maliyetle düştüğü de aynı derecede önemlidir. Çünkü bu düşüş; yüksek faiz, sıkı kredi koşulları, iç talep yavaşlaması ve finansman maliyetlerindeki artış eşliğinde gerçekleşmekte, sanayi katma değeri sınırlı kalmaktadır.

Şunu da açıkça söylemek gerekir:

Yüksek enflasyonun bedelini yüksek faizle, yüksek faizin bedelini ise üretim kaybıyla ödüyoruz. Reel sektörün omzundaki yük ağırlaştıkça ekonominin taşıyıcı kolonları da yıpranıyor. Üretimi güçlendirmeden fiyat istikrarını sağlamak mümkün değildir.

İçinde bulunduğumuz durum tam da budur. Yavaş da olsa fiyat istikrarına doğru bir ilerleme vardır; ama bu iyileşme henüz reel sektöre yansımamıştır.

Bu noktada bizim duruşumuz nettir:

Enflasyonla mücadele elbette sürecektir. Ama bu mücadele üretimi boğmadan, sanayiye zayıflatmadan yürütülmelidir. Çünkü Türkiye'nin gerçek gücü, üretimin yeniden ayağa kalkmasından geçer.

Bu ayağa kalkışın bir başka sınavı girdi maliyetleri tarafındadır.

Elektrik, doğal gaz, hammadde ve ara malı...

Üretim bandına giren her kilovatsaat elektriğin, her metreküp gazın, her ton ham maddenin bedeli, sanayicinin bilançosuna ve kararlarına doğrudan yansımaktadır.

Daha da önemlisi, üretim yapımızın ithal enerjiye ve ithal ara malına olan yapısal bağımlılığı, kurdaki her oynaklığı katlayarak maliyet şokuna dönüştürmektedir. Yani mesele sadece enerji fiyatlarının yükselmesi değildir. Bu artışın sanayicinin rekabet gücünü aşındırması, ihracatçının elini zayıflatması ve enflasyonla mücadeleyi daha da zorlaştırmasıdır. Enerji maliyetlerindeki her yükseliş, sadece bir fatura artışı değil; üretim gücümüze, yatırım iştahımıza ve ekonomik dayanıklılığımıza yönelen çok boyutlu bir baskıdır.

Son dönemde alınan bazı politika kararlarının, özellikle enerji maliyetleri ve yatırım ortamı üzerinden sanayicimizi zorladığını da görmekteyiz.

Sanayicilerimiz, yerli ve milli üretim hedefleri doğrultusunda yenilenebilir enerji yatırımlarına güçlü bir ilgi göstermiş, özellikle güneş enerjisi alanında önemli adımlar atmıştır. Bu yatırımlar, hem cari açığın azaltılmasına katkı sağlayacaktır hem de ülkemizin net sıfır karbon hedefleriyle uyumlu bir dönüşümün parçası olacaktır. Nitekim bu ilgi, elektrik üretim kapasitesine de olumlu şekilde yansımıştır.

Ancak uygulanan politikalarda yaşanan ani ve öngörülmeleyen değişiklikler, bu olumlu ivmeyi sekteye uğratma riski taşımaktadır. Özellikle lisanssız elektrik üretiminde "saatlik mahsuplaşma" uygulamasına geçiş, mevcut yatırımların fizibilitesini zayıflatmakta, yatırımcı güvenini sarsmakta ve sanayicimizin geleceğe dönük planlarını belirsizliğe sürüklemektedir. Bu durum yalnızca bireysel yatırım kararlarını değil, aynı

zamanda üretim sürekliliğini, istihdamı ve uluslararası rekabet gücümüzü de doğrudan etkilemektedir.

Daha da önemlisi, bu tür düzenlemeler, ülke olarak ortaya koyduğumuz stratejik hedeflerle çalışma riski taşımaktadır. Yenilenebilir enerji yatırımlarını teşvik ederken, bu yatırımların ekonomik sürdürülebilirliğini zedeleyebilecek adımlar atılması; politika tutarlılığı açısından ciddi bir soru işareti yaratmaktadır. Oyunun kuralı maç başladıktan sonra değişmemelidir.

Özellikle vurgulamak isterim ki; saatlik mahsuplaşmaya yönelik mevcut mevzuatın, sanayimizin ihtiyaçları, ülke hedefleri ve yatırım güvenliği perspektifinden yeniden ele alınması ve bütüncül bir bakış açısıyla gözden geçirilmesi gerektiğine inanıyoruz.

Kıymetli Meclis Üyeleri,

Sanayimizin karşı karşıya olduğu bir diğer kritik risk alanı, finansman yapısındaki bozulmadır. Dezenflasyon sürecinde uygulanan sıkı para politikası ve yüksek TL faizleri, firmalarımızı daha erişilebilir gördükleri döviz cinsi finansmana yönlendirmektedir.

Nitekim, Haziran 2023'te 74 milyar dolar seviyesinde olan Şirketlerin Döviz Pozisyon Açığı, Mart itibarıyla 200 milyar dolara ulaşmıştır. Bu durum son üç yılda reel sektörün daha fazla dövizle borçlanmak zorunda kaldığını göstermektedir.

Bu tablo, sanayicilerimiz bugün maliyet baskısı altında, yarın ise ihracat pazarlarının daralması ve döviz gelirlerinin ani azalması halinde kur şoku riskiyle karşı karşıya kalabilir. Yani sorun yalnızca üretmek değildir, üreterek ayakta kalabilmektir. Çünkü kırılgan bir bilanço, tek bir kur hareketinde savrulabilir.

Sanayici döviz borcuyla değil, üretim gücüyle büyümelidir. Çünkü kur riskine teslim olmuş bir bilanço, ne yatırımı taşır ne üretimi büyütebilir.

Çözüm;

Sanayicimizi döviz borcuna mecbur bırakmayan bir finansman ve üretim yapısı kurmaktır.

Bu çerçevede; uygun maliyetli ve erişilebilir Türk Lirası kredi imkânları genişletilmelidir. Kur riskinden korunma araçları daha etkin hale getirilmelidir. İthal ara malı bağımlılığını azaltacak üretim politikaları güçlendirilmelidir.

Artan döviz yükümlülüklerine karşın döviz gelirlerimizde arzu ettiğimiz artışı maalesef yakalayamadık. Avrupa tarafında talep henüz istenen düzeyde toparlanmış değildir. Kur hareketleri üretim maliyetlerindeki artışa ayak uyduramadığında, ihracatçımızın kâr marjı hızla daralmaktadır. Bugün öyle bir tabloyla karşı karşıyayız ki, ihracatçımız artık kazanç sağlamayı değil, dış pazarlardaki varlığını korumayı öncelemektedir. Geldiğimiz noktada birçok firma, mevcut pazarını kaybetmemek adına neredeyse kârsız ihracat yapmak zorunda kalmaktadır.

Buna Avrupa Birliği'nin Sınırdaki Karbon Düzenleme Mekanizması, yeni sürdürülebilirlik raporlama yükümlülükleri ve tedarik zinciri denetim düzenlemeleri de eklendiğinde tablo daha da ağırlaşıyor. Artık ihracat yapmak yalnızca üretmek değil; kurallara uyum, karbon ayak izi ve izlenebilir tedarik zinciri sınavından geçmek anlamına gelmektedir.

Yani bugünün ihracatçısı yalnızca rakibiyle değil; kurallarla, koridorlarla ve iklim politikalarıyla da yarışmaktadır. Güçlü bir yeşil dönüşüm altyapısı, erişilebilir ihracat finansmanı ve daha etkili bir dış ticaret politikası, bu yarışta sanayimizi ayakta tutacaktır. Çünkü bugün ihracat yapmak, yalnızca ürünü yola çıkarmak değildir; üretimin her aşamasını şeffaflık, belge ve ölçüm zemininde savunabilmektir.

Bu noktada, biz sanayicilerin yatırım gücünü artırma amacıyla hükümetimiz tarafından atılan adımları da yakından takip ediyoruz. Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan tarafından açıklanan "Türkiye Yüzyılı Yatırım İçin Güçlü Merkez Programı", ülkemizin yatırım, üretim, ticaret ve finans merkezi olma hedefi açısından son derece stratejik bir adımdır.

Bu programla birlikte transit ticaret kazançlarında sağlanan vergi avantajları, girişimcilik ve girişim sermayesi ekosistemine yönelik düzenlemeler, yurt dışındaki sermaye ve nitelikli insan kaynağının ülkemize kazandırılmasına dönük teşvikler; Türkiye'nin küresel rekabette elini güçlendirecektir.

Özellikle imalatçı ihracatçılarımız için kurumlar vergisi oranının yüzde 9'a, diğer ihracatçı kurumlarımız için yüzde 14'e indirilmesi, sanayicimiz açısından çok kıymetli bir destektir. Bugün enerji, finansman, kur ve lojistik maliyetlerinin ihracatçımız üzerinde ciddi baskı oluşturduğu bir dönemde, bu düzenleme üreticimizin yükünü hafifletecektir.

Bu vesileyle, sanayicimize, ihracatçımıza, girişimcimize ve yatırımcımıza verilen bu destekler için Cumhurbaşkanımız Sayın Recep Tayyip Erdoğan'a şükranlarımızı sunuyoruz. Açıklanan düzenlemelerin ülkemiz ekonomisine, sanayimize ve ihracatımıza hayırlı olmasını diliyorum.

Değerli Meclis Üyeleri,

Ankara Sanayi Odası olarak, ulusal ve küresel ölçekte ortaya çıkan gelişme ve trendlere yönelik hazırladığımız araştırma raporlarıyla sanayimizin geleceğine yön veriyoruz; politika önerileri geliştirmeye devam ediyoruz.

Yakın dönemde kamuoyuyla paylaştığımız Küresel Teknoloji Politikaları Perspektifinde Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Analizi başlıklı raporumuz da bu anlayışın bir ürünüdür. Bu raporda çok net bir tablo ortaya koyduk. Türkiye'de teknopark ekosistemi önemli bir ölçeğe ulaşmıştır; ancak bu büyüme patentte, ticarileşmede, ürünleşmede ve sanayiye teknoloji aktarımında aynı ölçüde güçlü sonuçlar üretmemektedir.

Buradaki en kritik mesele şudur:

Sorun artık yalnızca daha fazla destek vermek değil; verilen desteğin sonuç üretip üretmediğidir.

Raporumuzda 13 stratejik çerçevede kapsamlı bir reform seti ortaya koyduk; bu reformların hayata geçirilmesine yönelik uygulama önerileri ve eylem planı sunduk.

Teşvik mimarisinin çıktıya göre yeniden kurulması,

Alan işletmeciliğinden teknoloji yatırımcılığına geçilmesi,

Organize Sanayi Bölgesi ile Teknoloji Geliştirme Bölgesi entegrasyonu sağlanarak Ar-Ge ile üretim arasındaki kopukluğun giderilmesi,

Performans ve uluslararasılaşma kapasitesinin güçlendirilmesi,

Ve en önemlisi, teknoparklarımızın yalnızca Ar-Ge alanı olarak değil; yapay zekâ destekli üretim ve yeşil teknoloji üsleri olarak yeniden konumlandırılmasıdır.

Dolayısıyla ihtiyacımız olan şey, sadece firma sayısını artıran bir teknopark modeli değildir. İhtiyacımız olan; sonuç üreten, ürüne dönüşen, sanayiyle bütünleşen ve yüksek katma değere hizmet eden bir modeldir.

ASO Teknoloji Üssü'nü tam da bu anlayışla hayata geçiriyoruz. Ar-Ge'yi üretimle, prototipi seri imalatla ve fikri ticarileşmeyle buluşturacak bir köprü kuruyoruz.

Değerli Meclis Üyeleri,

Bugün yalnızca sorunları tespit etmekle yetinmeyiz. Ne istediğimizi, neyi savunduğumuzu ve hangi zeminde ilerlemek istediğimizi de açık biçimde ortaya koymak zorundayız. Bu nedenle Ankara Sanayi Odası olarak, politika yapıcı ve uygulayıcılara dört talebimizin altını net biçimde çiziyoruz.

Birincisi; üretim ve ihracatı koruyan bir dezenflasyon süreci.

İkincisi; döviz riskini büyütmeyen, erişilebilir ve öngörülebilir finansman.

Üçüncüsü; Ar-Ge'yi ürüne, ürünü üretime, üretimi ihracata bağlayan tutarlı bir teknoloji politikası.

Dördüncüsü ise; yapay zekâyı, yeşil dönüşümü ve ileri teknolojiyi Ankara sanayisinin yeni sıçrama alanları haline getirecek kararlı bir eylem programı.

Çünkü bu çağın meselesi yalnızca büyümek değil, dayanıklı ve istikrarlı büyüme. Yani katma değeri yüksek, teknolojik ve sürdürülebilir biçimde üretim yapmaktır. Yalnızca bugünü kurtarmayalım, geleceğin rekabet gücünü bugünden inşa edelim.

Bu Meclis, Ankara sanayisinin ortak aklıdır. Bu salonda yalnızca sektörler yoktur; tecrübe, emek, hafıza ve gelecek iddiası da bir aradadır. Bizim görevimiz sadece günü yönetmek değil, istikameti de belirlemektir.

Bu düşüncelerle sözlerime son verirken;

Üretimin, emeğin ve alın terinin değerini her zamankinden daha güçlü hissettiğimiz bu dönemde, başta sanayimizin omurgasını oluşturan çalışma arkadaşlarımız olmak üzere, ülkemizin yarınlarnı inşa eden tüm emekçilerin 1 Mayıs Emek ve Dayanışma Günü'nü kutluyorum.

Hepinize saygılarımı sunuyorum.